

Тамо где ћуте сви српски одговори (код Вебера, наравно), има једна реченица оснивача Евангелистичке методистичке цркве Џона Веслија који је тврдио да религија нужно мора да ствара .

... како радиност тако и штедљивост, а пошто ове опет не могу да произведу ништа друго осим богатства, а док се богати, човек, даље, расте и у поносу, страсти, у телесним и световним прохтевима, па и животној надмености, због чега, на крају, остане само формална религија, међутим - дух ишчезава! (Иначе, назив "методист" који је означавао припадника овог верског покрета, имао је испрва подругљиво значење и упућивао на дисциплиновано, штреберско "методичко" учење и обављање религиозних дужности. Свака сличност са Канцеларем српским је искључена.)

Сетих се овога, док покушавајући да испратим почетак расправе о буџету за 2017, лаички думам која ли је бољка заразила сам шпиц нашега народног сабора? Стари добри Алцхајмер ("грешка у банци сећања") или неки Фројдов механизам одбране у функцији фалсификовања и искривљавања стварности - пасивна агресија, пројекција, аутопројекција или самообмањујућа пројекција, враг ли га зна?

Добро, де, разумео сам да примерни дипломци (не они оксфордски згубидани који су 1723, основали Методистичку цркву) Правног у Новом Саду, за свако скупштинско сусретање, "косом танком, усправном дебелом", морају да напишу и изрецитују у микрофон по 20 примера из предмета "Рационализација, тј. тражење логичног оправдања за успех или неуспех ове власти", по систему, ред "слатког лимуна" (величање сваког успешчића), па ред "киселог грожђа" (омаловажавање недостижног циља)...

